DE AMBTENAAR

A.N.A.A.B. ARUBA

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

3 de Jaargang No. 2 Oktober 1966

De Ledenwerfactie is goed van start gegaan velen hebben zich aangemeld, velen ontbreken nog. Leden Werft Leden en daarmede een Retour naar Puerto Rico.

Leden,

wilt U meedoen a/d Ziekteverzekering? Geeft U dan nu op. Het invulformulier vindt U op de achterzijde van deze pagina. 1 Nov. '66 moeten wij 400 inschrijvingen hebben.

Van U hangt het af of het al of niet doorgaat.

Het Bestuur.

Wij wensen ANAAB-Curaçao en onze Curaçaose collega's van harte geluk met hun

30 - jarig jubileum.

Het Bestuur.

Wordt Lid van ANAAB-Aruba

AANMELDINGSFORMULIER

Naam: ....
(achternaam) (voornaam(en)) (geb. datum)

Adres: ....

Naam van echtgenote of andere meeverzekerde: ....
(volledige naam en verwantschap)

man/vrouw gehuwd/niet gehuwd (doorhalen wat niet van toepassing is)

aantal kinderen dat wordt meeverzekerd ....
wenst zich te verzekeren volgens het tarief in groep I, II, III, (doorhalen wat niet gewenst wordt), maandelijks tarief f. .... (invullen)
Ondergetekende is lid van de A.N.A.A.B.-Aruba en werkzaam in eilandsdienst/landsdienst (doorhalen wat niet van toepassing is) bij .... (welke afdeling)
en verklaart tevens toestemming te verlenen, de premie op zijn salaris in te houden.

....
(handtekening)

AANMELDINGSFORMULIER

Naam: ....
(achternaam) (voornaam(en)) (geb. datum)

Adres: ....

Naam van echtgenote of andere meeverzekerde: ....
(volledige naam en verwantschap)

man/vrouw gehuwd/niet gehuwd (doorhalen wat niet van toepassing is)

aantal kinderen dat wordt meeverzekerd ....
wenst zich te verzekeren volgens het tarief in groep I, II, III, (doorhalen wat niet gewenst wordt), maandelijks tarief f. .... (invullen)
Ondergetekende is lid van de A.N.A.A.B.-Aruba en werkzaam in eilandsdienst/landsdienst (doorhalen wat niet van toepassing is) bij .... (welke afdeling)
en verklaart tevens toestemming te verlenen, de premie op zijn salaris in te houden.

....
(handtekening)

Toestemming tot inhouding premie ziekteverzekering.

Hierbij verklaart ondergetekende, ... (naam)

Werkzaam bij: ....
(dienst en aangeven land of eiland)

zich te hebben aangemeld voor de ziekteverzekering via de ambtenarenbond ANAAB-Aruba en verzoekt de premie op zijn salaris te doen inhouden. Het is hem/haar bekend, dat beëindiging van deze toestemming via de ANAAB-Aruba dient te geschieden.

Aruba, ..., 1966

.... (handtekening)

Toestemming tot inhouding premie ziekteverzekering.

Hierbij verklaart ondergetekende, ... (naam)

Werkzaam bij: ....
(dienst en aangeven land of eiland)

zich te hebben aangemeld voor de ziekteverzekering via de ambtenarenbond ANAAB-Aruba en verzoekt de premie op zijn salaris te doen inhouden. Het is hem/haar bekend, dat beëindiging van deze toestemming via de ANAAB-Aruba dient te geschieden.

Aruba, ..., 1966

.... (handtekening)

VERSLAG VAN DE BESTUURSVERGADERING GEHOUDEN IN HET BONDSKANTOOR TE ORANJESTAD OP 8 SEPTEMBER 1966

1. Om 20.05 opende de voorzitter de vergadering. Twee bestuursleden waren met kennisgeving afwezig.

Twee leden waren aanwezig om het bestuur te verzoeken de nodige assistentie te verlenen voor de bouw van een huis. Een lid kon de nodige steun worden toegezegd. Het andere lid kon helaas nog niet worden geholpen daar hij nog niet in vaste dienst van het Land of Eiland is en de garantiebepalingen eisen dat dit allereerst het geval moet zijn.

2. De notulen van de vorige vergadering werden zonder op of aanmerkingen goedgekeurd en aldus vastgesteld.

3. In en uitgaande stukken. De in en uitgaande stukken werden besproken. Er werd besloten een brief te schrijven aan de penningmeester, die met verlof is, om enige opheldering betreffende de vergoeding in de onkosten. Verder werd besproken de ingekomen voordelige aanbiedingen van bouwmaterialen. De overige stukken leverden geen nieuwe gezichtspunten op.

4. Ziekteverzekering. Tot nu toe hebben zich slechts 64 leden voor deze verzekering aangemeld. Besloten werd als sluitingsdatum 1 november aan te houden. In het maandblad zal meer bekendheid aan deze verzekering worden gegeven.

5. Ledenwerfactie. Gebleken is dat er zich 35 nieuwe leden hebben opgegeven. Dit zijn zeer bemoedigende cijfers. Als dit zo doorgaat wordt de ledenwerfactie een succes.

6. Het onderhoud van het Bestuurscollege met het bestuur. Dit onderhoud is wat teleurstellend geweest daar de bond alleen zijn mening kon geven over de verschillende vraagstukken op de 40 urige/5 daagse werkweek betrekking hebbende en er over dit onderwerp niet onderhandeld kon worden.

Bij alles wat zich in de laatste weken afgespeeld heeft is het niet duidelijk voor de leden waar en door wie zijn belangen behartigd werden. De bijzondere algemene ledenvergadering werd slechts door 43 leden bezocht. De voorzitter gaf verslag van de eilandelijke G.O. vergadering waaruit duidelijk bleek dat er bij dit adviescollege nog wel het een en ander scheef gaat.

7. Vergadering met douane personeel. De voorzitter deed verslag waaruit bleek dat deze vergadering een succes geweest was wat tevens bleek uit het feit dat zich na afloop 15 nieuwe leden aan kwamen melden.

8. Audientie op Aruba. Dit gaf redenen tot ontevredenheid. Fouten in de organisatie waren hiervan de oorzaak. Dit zal in de toekomst absoluut moeten veranderen.

9. G.O. vergadering. De stukken voor de komende vergadering werden uitvoerig besproken tevens werden de leden die deze vergadering zullen bijwonen aangewezen.

10. Rondvraag. Gevraagd werd wat er gedaan kan worden opdat meer leden de vergaderingen bezoeken. Besloten werd dat meer propaganda gemaakt zal worden voor deze vergaderingen.

Besproken werden de diverse vraagstukken rond de S.E.R.

Besloten werd dat meer contact zal worden onderhouden met andere bonden op Aruba over dit onderwerp.

Uitvoerig werd gesproken over de mogelijkheid werklieden toe te laten tot de bond alsmede de GABA. Een lid werd belast met het instellen van een onderzoek over deze kwestie.

De ledenadministratie zal worden overgenomen door de 2e secretaris.

Klachten kwamen naar voren over de werktijden bij de openbare leeszaal. Besloten werd een onderzoek hiernaar in te stellen.

Niets meer aan de orde zijnde werd de vergadering om 23.00 gesloten.

VRAAGSTUKKEN ROND DE 40-URIGE/5 DAAGSE WERKWEEK

Wie de kranten van de laatste weken goed heeft gelezen is ongetwijfeld tot de conclusie gekomen dat er op de diverse eilanden en bij het Land verschillende formules zijn gehanteerd waardoor hier en daar grote verschillen zijn ontstaan.

Hier 40 uur per week, daar 39½. Hier 40 uur voor de ambtenaren in continudienst daar 42 en zo kunnen we nog wel even doorgaan.

Duidelijk is hieruit gebleken dat van onderling vooroverleg tussen de Eilanden en de Regering geen sprake is geweest of in elk geval maar zeer sumier.

Het resultaat is geweest dat van enige uniformiteit in de regeling geen sprake is wat ten zeerste moet worden betreurd.

De Regering en de diverse Bestuurscollege's hebben meerdere standpunt waar wij het ten zeerste mee eens zijn, en het is daarom teleurstellend te zien wat er nu van terecht is gekomen.

Het bovenstaande is nl. van zeer groot belang bij het grote punt dat nog behandeld moet worden, de ambtenaren in continudienst en in onregelmatige dienst en de 5 daagse 40 urige werkweek.

Van deze groep, waaronder er zeer velen zijn die met name genoemd zijn, vallen de meeste niet onder deze regeling en een compensatie in een of andere vorm is dan ook een zeer dringende noodzaak.

Wederom blijkt weer het grote gemis voor de Overheid dat zij niet beschikt over een regeling van de continudienst zoals reeds meerdere malen in dit blad is betoogd.

Het tweede gevolg van gemis aan uniformiteit is dat er ongetwijfeld verwarring en daardoor foutieve interpretatie zal ontstaan wat het geheel nog veel verwarrender zal maken.

De enige oplossing zal zijn dat alsnog een uniforme regeling zal worden gemaakt waarbij tevens een regeling zal worden gemaakt voor de ambtenaren in de continudienst.

Door het bestuur zal dit laatste ten spoedigste aan de diverse Overheden worden voorgelegd.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN AAN DE LEDEN

Na enkele maanden van teleurstellende resultaten zijn wij verheugd het volgende aan onze leden te kunnen mededelen.

Het bestuur heeft G.O. stukken ontvangen waaruit blijkt dat binnen zeer korte tijd de incorporatie van de duurtetoeslag is te verwachten.

Hoewel de behandeling van de incorporatie in het G.O. nog niet heeft plaats gehad en de hele zaak nog vertrouwelijk is kan wel reeds worden medegedeeld dat bij het ontwerp is rekening gehouden met de verhoging van de kindertoelage van de minstbezoldigde ambtenaren.

De Regering heeft hierdoor rekening gehouden met het door ANAAB-Aruba gedane verzoek hierover van enkele maanden terug.

Tevens hebben wij stukken ontvangen waaruit blijkt dat binnenkort een belangrijke verhoging is te verwachten van de duurtetoeslag op de pensioenen voor gepensioneerden buiten de Antillen.

Begrip wordt gevraagd voor het feit dat deze onderwerpen nog behandeld moeten worden in het G. O. zodat het geheel nog vertrouwelijk is en er geen verdere mededelingen kunnen worden gedaan. U wordt dan ook verzocht het bestuur niet te benaderen om inlichtingen.

In het vorige nummer van de ”Ambtenaar” zijn enkele storende stijlfouten geslopen waardoor sommige zinnen niet duidelijk waren, waarvoor onze verontschuldiging.

Met toestemming overgenomen uit de „Ambtenaar” van Curacao.

DE BEOORDELINGSWIJZE, HOE ANDERS?

In „de Ambtenaar” no. 9 van september jl. heeft de heer K. op zeer lezenswaardige wijze enige gedachten op papier gezet over het onderwerp „beoordelingen”. Het is inderdaad een onderwerp dat de aandacht wel eens verdient. Daarom ben ik zo vrij er nog eens op terug te komen.

Schrijver dezes heeft al eens „van dienstwege” zijn gedachten over dit onderwerp moeten laten gaan en is toen tot allerlei conclusies gekomen. We stellen voorop dat het onmogelijk is, alles wat er aan vast zit in een artikeltje te verwerken — de heer K. heeft dit trouwens ook niet geprobeerd — maar we willen het van een andere kant benaderen. Hopelijk kan een nadere bespreking leiden tot een beter onderling begrip in onze ambtenarengemeenschap en misschien zelfs tot verbetering van de systemen.

Waar is de „beoordeling” (schriftelijk!) eigenlijk voor nodig?

Met het stellen van deze vraag komen we op een punt waar in de ambtelijke wereld wel eens te weinig aandacht aan wordt besteed. Wij verrichten allerlei handelingen en maken allerlei stukken in zoveel-voud op, omdat onze voorganger in onze functie het ook zo deed. Doch laten we daar nu niet dieper op in gaan!

In een bedrijfje waar de werkgever, dus de man die uiteindelijk beslist over aannemen, bevorderen, verhogen van loon en ontslag van het personeel, de betrokkenen allemaal persoonlijk kent en van ze weet wat ze waard zijn uit eigen waarneming, zal men geen schriftelijke beoordeling aantreffen. Van de andere kant treffen we beoordelingssystemen aan bij instellingen als de Shell, de Strijdkrachten en onze werkgever, het Gouvernement.

Om ons tot de laatstgenoemde instantie te bepalen, zouden we het doel van de beoordelingen als volgt kunnen omschrijven:

a. het diensthoofd en de Regering resp. het Eilandsbestuur een inzicht te verschaffen omtrent de ambtenaar, dat nodig is als leidraad bij de selectie van candidaten voor opleidingen, bevordering, loonsverhogingen, verplaatsingen en dergelijke doeleinden;
b. de beoordeelde een inzicht te verschaffen van de wijze hoe zijn superieuren over hem denken en daardoor de mogelijkheid tot zelfcorrectie en betere verstandhouding te bevorderen.

Natuurlijk kan men hierover van mening verschillen. De tweeledige doelstelling die we hier geven lijkt ons de beste manier om het doel van onze beoordelingen onder woorden te brengen, maar het is best mogelijk dat U een betere omschrijving weet.

Gaan we echter van onze omschrijving uit, dan kunnen we hier direct enige gevolgtrekkingen uit maken!

Het is voor werkgevers van belang, de juiste man op de juiste plaats te hebben. Dat wijst al op een facet dat uit de beoordeling moet blijken: of de ambtenaar geschikt is voor zijn huidige plaats, en of hij de geschiktheid aan de dag legt voor andere, eventueel „hogere” plaatsen. Hier volgt weer uit dat degene, die de beoordeling opmaakt, dient te weten wat er zoal op die andere en eventueel hogere plaatsen te koop is.

Een andere gevolgtrekking is dat men niet kan volstaan met een incidentele beoordeling, bijvoorbeeld wanneer er iemand moet worden bevorderd. Als de beoordeelde dan eerst eens te weten komt hoe zijn chefs over hem denken, kan het best te laat zijn.

Voorts ligt het voor de hand, dat men niet voor alle functies, alle rangen en alle gelegenheden dezelfde modellen of formulieren kan gebruiken. Daarvoor liggen de

verschillende facetten waar het om gaat, te veel uiteen. Onderwerpen als talenkennis, representatief voorkomen en een al dan niet blakende gezondheid zijn op de ene plaats van veel groter belang dan op de andere.

In de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht worden in artikel 15 en 16 enige woorden aan de beoordeling gewijd. Er zal bij de inwerking treding hiervan niet veel veranderen aan de bestaande situatie: zg. administratieve ambtenaren worden beoordeeld ingevolge de artikelen 19 en 20 van de Beschikking Administratieve Ambtenaren (P.B. 1947, no. 45) en de overige ambtenaren volgens een door het hoofd van de dienst vastgesteld systeem. Hier komen we op de betreurenswaardige experimenten, waar we in „De Ambtenaar" van september van lazen.

Het verdient dan ook beslist aanbeveling, dat hier duidelijker en vollediger richtlijnen komen. Dat er, aangepast aan de behoeften bij de diverse takken van dienst, hanteerbare en vooral aan het doel beantwoordende systemen komen. En dat men het beoordelen in handen geeft van diegenen, die men als terzake kundig kan aanmerken.

B.

DE VRIJHEID VAN MENINGSUITING

Artikel 19 van de „Déclaration Universelle des droits de l'homme' luidt:

„Tout individu a doit à la liberté d'opinion et d'expression, ce qui implique le droit de na pas être inquiété pour ses opinions et celui de chercher, de recevoir et répandre, sans considération de frontières, les informations et les idées par quelque moyen d'expression que ce soit".

Deze vrijheid van meningsuiting, zoals hierboven omschreven, is zeer verregaand. Men is dan ook geneigd om te denken dat dit recht, overal ter wereld, onder alle omstandigheden en met gebruikmaking van ieder communicatiemiddel zonder enige restrictie moet worden gehanteerd.

Doch niets in minder waar.

Er bestaat geen enkel land ter wereld waar de vrije meningsuiting voor iedereen en met gebruikmaking van ieder middel zonder enige restrictie is geoorloofd.

Immers deze vrijheid van meningsuiting zou geen ware vrijheid zijn indien daar geen beperkingen aan verbonden waren. B. Auerbach heeft eens gezegd: „De beperkingen erkennen in de noodzakelijkheid van de wet, dat is vrijheid".

Het is hier op de Antillen een vaak voorkomend verschijnsel dat men direkt moord en brand schreeuwt wanneer men meent dat de vrije meningsuiting op een of andere wijze enigszins beperkt wordt.

En juist deze reactie is een overduidelijk bewijs van het bestaan van de vrije meningsuiting op de Antillen, anders zou deze reactie zich niet naar buiten uit hebben kunnen manifesteren.

Zelfs in de gevallen wanneer er op het recht van vrije meningsuiting van geen enkele zijde beperkingen worden opgelegd, dan nog is men bij het gebruik maken van dit recht gebonden aan de regels van het maatschappelijk verkeer, aan de fatsoensnormen en de ethiek.

Met beperkingen van geen enkele zijde bedoel ik dan in eerste instantie uiteraard de beperkingen van de voet, en in de tweede instantie ook beperkingen die uit overeenkomsten voortvloeien. De bepaling b.v. dat er via de Tele-Curaçao geen politieke propaganda mag worden gevoerd is zuiver een uitvloeisel van een overeenkomst tussen de exploitanten van het desbetreffende televisiebedrijf en de eigenaar daarvan.

Een toevallige omstandigheid is dat de eigenaar van het televisiebedrijf in dit geval de overheid is. Maar het had ook Meneer X kunnen zijn en Meneer X had ook dezelfde bepaling in het contract kunnen doen opnemen of vice versa hadden de exploitanten dat ook kunnen bedingen.

Deze beperking is dan ook geen beperking, die direkt gezien moet worden in het licht van een restrictie van de vrije meningsuiting. Ogenschijnlijk lijkt het er wel veel op.

Maar dat komt alleen maar vanwege het feit, dat de eigenaar van het televisiebedrijf in dit geval de rechtspersoon „De Nederlandse Antillen" is.

Maar laten wij niet verder afdwalen, maar terugkeren tot ons oorspronkelijke onderwerp. De geachte lezers zullen het inmiddels misschien wel met mij eens zijn, dat er geen vrijheid kan bestaan zonder gbondenheid, zonder beperkingen. Beperkingen die wij ons zelf vrijwillig opleggen vanwege de moraal, de ethiek, enz. en beperkingen, die ons sanctioneel van overheidswege worden opgelegd.

Wanneer wij elkaar wat dit ene punt betreft enigszins hebben kunnen vinden, worden wij dan direkt met de 2 volgende vragen geconfronteerd:

1e. Waar houdt van de persoon of rechtspersoon het recht op om alles te mogen zeggen, te verkondigen en op alles kritiek uit te oefenen?

2e. Waar begint voor de overheid het recht om zich te verdedigen tegen deze aanvallen of om de bestaande groeperingen publiekrechtelijke organisaties of instellingen van algemeen nut te beschermen tegen de vernietiging?

De historie heeft ons geleerd dat een gestadige vooruitgang steeds de uitwisseling van de meest stoutmoedige gedachten en meningen heeft toegelaten.

De geschiedenis heeft ons ook geleerd, dat de wrede, ongezonde en corruptieve naties zich slecht kunnen handhaven tegen de vrijheid van meningsuiting en dat daarentegen de naties die steeds de vrije instemming aanhangen, juist daarin hun kracht putten.

De vrije meningsuiting bevoordeelt niet alleen het creatievermogen van de geest, maar zij dient ook als grondslag, als garantie voor de andere vrijheden van de mens.

Alhoewel de vrije meningsuiting een recht is dat aan iedere burger toekomt, zullen altijd slechts enkelen zijn die daarvan gebruik maken, of althans gebruik kunnen maken.

En wanneer er door die enkelen daarvan gebruik wordt gemaakt, dan is het om de anderen (het volk) hun eigen idee, hun doel of hun denkbeelden over te doen nemen.

Die denkbeelden kunnen dan goed, minder goed of zelfs ver-

keerd zijn. Het ligt dan in eerste instantie aan het volk, voor zoveel zij daartoe in staat is om dit uit te maken.

Daarnaast moet de overheid, wiens taak het ook is te waken voor het algemeen belang, optreden. Echter niet door het nemen van maatregelen die indruisen tegen het recht van vrije meningsuiting, maar veeleer door het geven van voorlichting. Overheidsvoorlichting. Vooral kennisvermeerderende voorlichting. Voor mijn part desnoods middels beinvloedende voorlichting. Een andere benaming hiervoor is propaganda. Overheidsvoorlichting in de vorm van propaganda of beter gezegd propaganda in de vorm van overheidsvoorlichting is zeer wel begrijpelijk. Immers de overheid (zowel land als eiland) steunt op de meerderheid van een bepaalde politieke groepering. Het beleid van de overheid richt zich meestal op de programmapunten van haar politieke groepering. Geen wonder dus, dat wanneer de overheid een bepaalde aangelegenheid naar voren brengt, uitlegt en verdedigt, de partijpolitiek daarbij sterk op de voorgrond treedt. En dit neemt niets weg van het factor voorlichting, noch van het nut daarvan.

Het volk moet door voorlichting voorbereid en gestimuleerd worden om een opinie te kunnen bepalen.

En wie een vaste opinie heeft en zich capabel voelt die opinie te kunnen doen zegevieren zoekt de vrije discussie in plaats van haar te ontvluchten.

Tenslotte sluit ik mij aan bij de woorden van Voltaire: „Ik ben het niet met U eens, niettemin ben ik bereid mijn laatste druppel bloed te geven om dat recht van U te verdedigen".

G. T. Hernandez.

WIE DE SCHOEN PAST....

Onderstaand artikel troffen we aan in het „Tijdschrift voor Overheidsadministratie", jaargang 20, nr. 965 van 10 september 1964:

Enkele beschouwingen over de verhouding van ambtenaar tot ambtenaar en van bestuurder tot ambtenaar door mr. P. F. Westerling.

De overheidsadministratie, waaraan dit tijdschrift gewijd is, wordt door mensen gevoerd. Men kan deze groeperen naar de onderscheiding bestuurder-ambtenaar. Van de ambtenaren geldt, dat zij geroepen zijn de gemeenschap te dienen. De bestemming van de bestuurders is eveneens het dienen van de gemeenschap, aan wier hoofd zij (met anderen) zijn geplaatst, al zijn zij, juridisch gesproken, niet in haar dienst. Het te zamen dienen is allen gemeen. Maar ook: geen ambtenaar is in dienst van een andere ambtenaar, noch van een bestuurder. Het onpersoonlijke openbare lichaam (gemeente, provincie, rijk, enz.) is de onzichtbare werkgever van de ambtenaren.

Het voeren van de overheidsadministratie is ondenkbaar zonder een voortdurend contact van ambtenaar en ambtenaar, zonder een regelmatig contact van bestuurder en ambtenaar. De overheidstaak wordt in hoge mate verlicht wanneer beide vormen van contact soepel en zonder geestelijke weerstanden verlopen.

Van de verschillende aspecten, die deze contacten vertonen, wil ik er in dit opstel één bespreken, t.w. de uiterlijke vorm, waarin de ambtenaar zijn mede-ambtenaar, de bestuurder de ambtenaar bejegent.

Mijn uitgangspunt is hier, dat iedere bejegeningsvorm, die het verschil in rang of positie nodeloos aandikt, onderstreept, geestelijke weerstanden opwekt reeds daarom uit den boze is.

De ambtenaar weet ook zonder dat heel goed, dat hij tegenover een meerdere of tegenover een bestuurder staat.

Een van de handelwijzen, waardoor men de nu eenmaal ook in de overheidswereld bestaande verschillen in rang of klasse zonder enige noodzaak onderstreept, is het eenzijdig tutoyeren van de ambtenaren, die wel als 'boden en bedienden' worden aangeduid. Bijna zonder uitzondering maken wij ouderen, bestuurders en ambtenaren, ons hier aan schuldig. Voor zover we dit bewust doen, geschiedt het gewoonlijk in de veronderstelling, dat de andere partij dit meten met twee maten vanzelfsprekend en allerminst kleinerend vindt. Maar getuigt deze veronderstelling eigenlijk niet van oppervlakkigheid, ja, van een zekere naïviteit? Zeker, de bode of bediende zal niet licht laten blijken, dat het hem toegevoegde 'je' en 'jij' hem onaangenaam aandoet. Het faire bonne mine á mauvais jeu heeft hij zich doorgaans wel eigen gemaakt. Maar het feit, dat hij het zichtbaar waardeert, wanneer men hem eens met de algemeen gangbare burgerlijke beleefdheid behandelt, kan aan een ieder duidelijk maken dat hij er niet gelukkig mee is, op

zo'n familiaire toon te worden aangesproken.

Ter rechtvaardiging van de door mij afgekeurde gewoonte wordt wel eens een beroep gedaan op het algemeen Nederlands spraakgebruik. Men wijst er dan op, dat velen de tram-conducteur, de melkboer, de postbode, enz., enz. plegen te tutoyeren.

Welnu, de waarde van deze argumentatie ontgaat mij. Niemand spreekt tegen, dat het 'jij' en 'jou', zonder dat onze taal geweld wordt aangedaan, een veel ruimer toepassing kan vinden dan bij de overeenkomstige persoonlijke voornaamwoorden in het Frans of in het Duits mogelijk is. Welbeschouwd houdt het argument niet veel anders in dan dat tegen het eenzijdige tutoyeren uit een oogpunt van goed taalgebruik geen bedenking bestaat. Maar met deze constatering zijn de in werkelijkheid bestaande bezwaren niet ontzenuwd, die zijn van sociaal-ethische, niet van taalkundige aard!

Bovendien: in een verborgen hoekje van het gemoed schuilt welhaast bij ons allen twijfel aan de gepastheid van het getutoyeer van boden en bedienden. Bespeuren niet de meesten van ons een duidelijke aarzeling bij zichzelf, met dit bedrijf tegenover volwassen Nederlanders voort te gaan, wanneer de echtgenote of de kinderen van de bode of bediende daarvan getuige zijn?

PRIJSINDICES KOSTEN VAN LEVENSONDERHOUD OVER ARUBA EN CURAÇAO

(Januari 1958 = 100)

Maanden 1965 en 1966:	Levens- en genotmiddelen:		Kleding en Manufacturen:		Diverse artikelen:		Huur:		Diensten:		Belastingen:		Totaal:	
	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao
Sept. 65	116,0	111,9	109,0	100,4	105,8	104,9	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	108,9	107,4
Okt. ,,	116,5	112,0	108,9	100,4	105,8	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,1	107,4
Nov. ,,	116,3	112,3	109,0	100,4	105,9	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,0	107,5
Dec. ,,	117,0	112,3	109,0	100,4	105,8	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,3	107,5
Jan. 66	116,9	112,5	109,0	100,4	105,7	104,8	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,3	107,6
Feb. ,,	117,5	113	108,9	100,4	105,9	104,6	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,6	107,8
Maart ,,	117,0	116,2	109,0	100.4	105,9	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,6	107,9
April 66	117,8	113,2	109,1	100,5	106,2	104,8	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,8	107,9
Mei 66	118,2	114,1	109,1	100,5	106,1	104,9	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,9	108,4
Juni 66	118,7	114,2	108,9	100,5	105,9	104,9	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,1	110,1	108,4
Juli 66	119,3	114,3	109,2	100,5	106,0	105,0	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,1	110,4	108,5
Aug. 66	119,4	—	109,4	—	106,0	—	100,0	—	98,6	—	117,0	—	110,5	—

AAN DE LEDEN:

Gezien het sukses van de ledenwerfactie welke door de Bond in de tweede helft van 1965 is gevoerd en waardoor bijna 100 nieuwe leden werden aangeworven, heeft het bestuur gemeend wederom zo'n actie onder haar leden te moeten organiseren. Vele ambtenaren hebben reeds ingezien dat het in de huidige tijd dringend noodzakelijk is dat men zich organiseert.

U, die reeds lid is van de Ambtenarenbond, die meer dan 25 jaren de belangen van haar leden behartigde, beseft vanzelf het belang van de sterkte van de Bond. Hoe groter de Bond is met des temeer kracht kan zij zich doen gelden. Helpt mede dit jaar de 1000 leden te bereiken.

Ook deze keer maken wij het de nieuwe leden zeer gemakkelijk.

Zij die onderstaande formulieren invullen zijn onmiddellijk lid en betalen gedurende 1966 **GEEN** contributie.
De verschuldigde contributie over 1967 wordt in de drie belastingvrije maanden op het salaris ingehouden.
De contributie bedraagt:

Bij een bezoldiging tot:

ƒ 2000,—	ƒ 6,— per jaar
„ 2000,— tot 3000	„ 9,— „ „
„ 3000,— tot 4000	„ 12,— „ „
„ 4000,— tot 6000	„ 15,— „ „
meer dan ƒ 6000	„ 18,— „ „

De contributie is altijd verschuldigd voor een heel jaar.
Teneinde deze actie voor onze leden aantrekkelijk te maken heeft het bestuur gemeend voor ieder lid dat voor 1 december 1966 25 nieuwe leden aanbrengt wederom een retour passagebiljet per T.C.A. naar Puerto Rico ter beschikking te moeten stellen.

Tevens wordt onder de leden die minder dan 25 nieuwe leden aanbrengen een retourbiljet naar Puerto Rico verloot en wel voor elk nieuw lid één kans, twee leden twee kansen enz.

LEDEN WERFT LEDEN. STELT HEDEN DE DAAD DIE UW COLLEGA VAN U VERWACHT.
OP NAAR DE 1000 LEDEN.

HET BESTUUR

Gelieve onderstaande formulieren beide in te vullen en te ondertekenen, een is voor het Gouvernement en het andere voor onze administratie.

Ondergetekende: .... (naam)

Werkzaam bij: .... (dienst)
meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging: f. .... Aruba, ..., 196.....

.... (handtekening)

Ondergetekende: .... (naam)

Werkzaam bij: .... (dienst)
meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging: f. .... Aruba, ..., 196.....

.... (handtekening)

Aan het secretariaat:
J. LAMENS - Balashi 81

Intussen wordt dit kwalijke gebruik hier en daar ook op andere categorieën van ambtenaren toegepast. Toen ik — overigens al ruim 45 jaar geleden — na volbrachte studie als tijdelijk adjunct-inspecteur bij de directe belastingen te werk werd gesteld op een inspectie in een provinciestadje, stelde men mij terstond in kennis met de aldaar heersende gewoonte om alle personeelsleden niet werkzaam in de 'herenrangen' van inspecteur, adj.-inspecteur, ontvanger of surnumerair, eenzijdig te tutoyeren en de vrouwelijke kantoorbedienden simpelweg bij de voornaam te noemen. Natuurlijk deed ik daaraan dapper mee en tutoyeerde ik eveneens ambtenaren, huisvaders, voor wier zoon ik had kunnen doorgaan!

Het is me niet bekend of dit fraaie gebruik nog bij de Rijksbelastingen in 'ere' wordt gehouden; wel weet ik van andere dienstvakken, waar soortgelijke patriarchale zeden althans kortgeleden nog werden gehandhaafd.

Ook sommige bestuurders (zij vormen, gelukkig, een kleine minderheid) hebben zich het eenzijdige tutoyeren van de ambtenaren, die hen bij hun bestuursarbeid moeten adviseren en bijstaan, ja, soms zelfs van diensthoofden aangewend. Zonder overdrijving kan worden gezegd, dat deze bejegeningswijze op degenen, die daarvan huns ondanks getuige zijn, een onaangename en soms bepaald groteske indruk maakt. Zijn de desbetreffende bestuurders zich eigenlijk wel bewust, dat deze gewoonte bij de ambtenaren, die zich haar moeten laten welgevallen, wrevel wekt?

De slotsom kan slechts deze zijn, dat het eenzijdige 'jij' en 'jou' in de Nederlandse overheidsdienst van na de bevrijding niet meer past. In de eerste plaats is het de zaak van de ambtenaren **zelf**, er mede op te houden. De overweging, dat de boden en bedienden en de lagere ambtenaren onze ambtgenoten, onze **collega's** zijn, kan ons daarbij helpen. En, indien nodig, is één woord van burgemeester, secretaris of diensthoofd (voor rijk en provincie geldt mutatis mutandis precies hetzelfde) voldoende om deze onhebbelijkheid van ambtenaren jegens ambtenaren de kop in te drukken. De bestuurders zouden uiteraard aan een dergelijke order niet gebonden zijn. Hun moge voor zoveel nodig in herinnering worden gebracht, dat de politieke partijen, waaruit zij voortkomen, als één van haar grondbeginselen erkennen de eerbied voor de waardigheid van de menselijke persoon.

DE ENGEL VAN MIJN BUURMAN

Mijn burman is weer druk met zijn „engel".

Hij droomt ervan, hij is er vol van en hij kan uren kletsen over de avonturen die hij beleeft met zijn „engel", hij gebruikt trouwens meestal het verkleinwoord „engeltje" en dan nog op een héél verliefde toon. En soms praat hij met een blos van opwinding over zijn „engeltje gehaasd met vis".

Oh, sorry, ik heb nog niet gezegd dat mijn buurman een ras-sportvisser is en dat zijn wieg stond in het schone Drente. Zoals u weet wil een volbloed Drent nog wel eens de letter h uitspreken op een plaats waar het niet hoort en weglaten op een plaats waar we die letter eigenlijk wel verwachten.

Zo van Hamsterdam naar Arlem.

Als u bij het begin van dit episteltje visioenen hebt gehad van vrouwelijk schoon en wat dies meer zij, dan had u mij niet begrepen.

Foei, ik merk wel dat u mijn buurman niet kent!!!

Mijn buurman bedoelt alleen maar zijn „hengel" of zijn „hengel geaasd met vis."

Ik geloof trouwens, dat er meer misverstanden zijn die we moeten oplossen. Ik hoor u denken dat ik op goedkope manier mijn buurman en mijn vrienden uit Drente in het zonnetje heb willen zetten. U hebt weer verkeerd gedacht. Het Drents mag er als dialect namelijk evengoed zijn als het Limburgse, het Brabantse-, het Amsterdamse-, het Noord-Hollandse- of het Gelderse dialect, ja zelfs evengoed als het Haagse!!! Want dialecten zijn het allemaal.

Voor u zich nou kwaad gaat zitten maken wil ik wel even vaststellen dat uzelf mogelijk dialectloos spreekt, ofwel Algemeen Beschaafd Nederlands, kortweg A.B.

Maar een hoogleraar, dus echt niet de eerste de beste, heeft kort geleden nog verteld dat de ons alom geprezen A.B. nergens in ons land als streektaal, stadtaal, als algemene omgangstaal gesproken wordt.

We doen natuurlijk allemaal ons best het A.B. zo dicht mogelijk te benaderen, het blijft echter wel de vraag hoevelen er in slagen dit werkelijk perfect te doen.

En nu kan het wel eens onschuldig amusement zijn om een grap te maken over de zachte „g" uit het „Schin op Geul" van de Limburger, of het „ken het saan da'k je kan" van de Amsterdammer, om het „praat'n, maak'n, werk'n" van de Groninger en de Twentenaar, om de Hagenaar die door de „veurdeur" naar buiten gaat (soms zelfs door de „veugdeug") en zo kunnen we nog wel een tijdje doorgaan, het blijft desondanks een feit, dat onze taal of ons dialect geen beletsel is om een ander te verstaan.

En dat laatste mag ik nog wel een keer zeggen.

Anders formuleren!

Laat ik het zo zeggen:

„Als er sprake is van een misverstand, van elkaar niet begrijpen, van een **langs elkaar heen praten**, dan is maar zelden de taal daarvan de schuldige."

BEGRIJPEN is een kwestie van het „hart", niet van de „taal". Hoe zou het anders mogelijk geweest zijn dat in de afgelopen oorlog Franse en Engelse krijgsgevangenen zich wonderwel konden onderhouden met Nederlandse boeren?

En toch, beste vrienden, wat is er nog ontzettend veel MISVERSTAAN van elkaar. Overal. In alle groeperingen.

Tussen man en vrouw,
tussen ouders en kinderen,
tussen geestelijkheid en gelovigen,
tussen werkgevers en werknemers,
tussen leiding en ondergeschikten,
tussen landen,
tussen werelddelen,
tussen collega's onderling.

Ik heb deze opsomming alleen maar bedoeld als een constatering van feiten.

Niet als een verwijt, maar eerder als een uiting van droefheid, omdat wij mensen,

na bijna 20 eeuwen christendom er nog zo weinig van hebben begrepen,

Na afschuwelijke oorlogen doorgaan met vuur te spelen,

na zelf in 5 jaar bittere armoede en ellende gekend te hebben, vergeten dat miljoenen in nog beroerder omstandigheden verkeren.

Wij maken nog steeds ruzie.

Wij denken nog steeds alles zelf te weten.

De ander heeft het mis!

Wij hebben gelijk!

Altijd! ALTIJD!!!

Maar we zijn blij met elk middel dat een betere communicatie tussen de diverse groeperingen bevordert, met alles wat een beter VERSTAAN mogelijk maakt.

We zullen de moeilijkheden zelf moeten oplossen.

De „taal" gebruiken om tot het „hart" te geraken.

De moed hebben een ingenomen standpunt te herzien.

Een mening wijzigen, zich te laten overtuigen.

Geen grof geschut gebruiken als het „fait accompli" of de stortvloed van woorden die een ander murw beukt.

Wat zeg ik?

Ik geloof dat ik daar zelf mee bezig ben!

En nou had ik toch alleen maar willen zeggen dat we blij zijn dat de dienstcommissies op gang komen, dat we blij zijn dat we die nu ook kennen bij het corps rijkspolitie.

We komen er wel!

Stap voor stap!

Eigenlijk net als mijn buurman. Die is ook begonnen met een worm aan een touwtje en hij heeft nu prachthengels van glasfiber of van fiberglas weet ik veel. Maar de resultaten zijn ook navenant.

Eerst van die kleine voorntjes.

En nu???

ZULKE JOEKELS!!!

Jammer dat ik de lengte niet juist kan aangeven.

Mijn armen zijn te kort!

VELDHUIS.

(Overgenomen uit „De Katholieke Politie-Ambtenaar").

GERECHT IN AMBTENARENZAKEN, ZITTINGSPLAATS CURACAO

1. In de nacht van 27 juli 1965 werd de post „jeugd-afdeling" in de strafgevangenis, alhier, te 01.00 uur door de gevangenbewaarder overgedragen aan klager.

2. Blijkens het hierbij overgelegde rapport van de gevangenisopzichter .... constateerde deze te omstreeks 01.00 uur, derhalve ongeveer 20 minuten nadat klager de wacht had overgenomen, dat er op de tafel bestemd voor het bewakingspersoneel een geladen revolver lag.

3. In zijn bezwaarschrift stelt klager thans dat hij bij het overnemen van de post van zijn collega .... in de jeugdafdeling, geheel overeenkomstig de voorschriften, eerst de gevangenen heeft geteld en de sluiting heeft gecontroleerd; dat hij (klager) na het verrichten van deze werkzaamheden naar de voor hem bestemde tafel en stoel is gelopen en toen constateerde, dat op die tafel een, kennelijk door zijn voorganger vergeten, met 5 patronen geladen revolver aanwezig was.

4. Verweerder wenst niet tegen te spreken, dat klager bedoelde werkzaamheden na overname van de post heeft verricht. Wel moge verweerder met klem ontkennen dat bedoelde werkzaamheden **20 minuten** in beslag konden nemen.

Gelet op de situatie ter plaatse en het aantal ingeslotenen in de jeugdafdeling in de bewuste nacht (22 man) had klager ruim genomen **hoogstens 5 minuten** bezig kunnen zijn met meerbedoelde werkzaamheden.

5. De stelling van klager dat hij op het moment dat hij de omissie van zijn voorganger wilde melden voetstappen hoorde enz., kan wel juist zijn, doch hiermede kan het feit niet weerlegd worden, dat klager minstens een kwartier eerder de revolver (bij normale oplettendheid) had moeten zien en zulks meteen telefonisch had moeten melden.

6. De plaatselijke situatie en de werkzaamheden die klager na de wachtovername mogelijk zou hebben verricht in aanmerking nemende, moet het als uitgesloten worden geacht, dat klager pas 20 minuten na de wachtovername t.w. te 01.20 uur de revolver bemerkte. Het ligt meer voor de hand dat klager de revolver eerder had gezien, doch naliet dit te rapporteren in de hoop, dat zijn collega zou terugkeren om zijn revolver te halen. Maar dan dient klager de consequentie van dit nalaten, een plichtsverzuim opleverende, te dragen.

7. Klagers stelling als zou het rapport van .... zijn voortgesproten uit persoonlijke rancune is ongegrond daar ...... klager terecht — terzake een ernstig plichtsverzuim — heeft gerapporteerd. Overigens is niet gebleken, dat .... alle futiliteiten aangrijpt om klager de voet dwars te zetten", zoals klager stelt.

8. De mededeling in de brief no. 10093-c dd. 17 november 1965 omtrent het bijzonderheden-formulier dient niet als een afzonderlijk plichtsverzuim te worden beschouwd, aangezien invulling van dat formulier niet op enig voorschrift berust, doch usance is. De mededeling is geschied ter adstructie van het feit, dat klager ten tijde van de overname van de wacht van zijn collega niet voldoende diligent en waakzaam is geweest.

9. Klager is schromelijk in gebreke gebleven door niet meteen bij het overnemen van de post te melden dat er een geladen revolver op tafel lag en bij de controleronde van de wachtcommandant te melden, dat er geen bijzonderheden waren. Dit feit moet hem dan ook ernstig toegerekend, mede gelet op de hem eerder opgelegde disciplinaire straffen t.w. in 1960 de straf van voorwaardelijk ontslag en in 1965 een schriftelijke berisping.

10. Bij de bepaling van de strafmaat heeft verweerder met de belangen van klager en zijn omstandigheden rekening gehouden en — de aard van het gepleegde feit in aanmerking genomen — kan, naar verweerders mening, niet gezegd worden, dat de voorgenomen disciplinaire straf van zes maanden zonder vermindering van bezoldiging onevenredig is aan het gepleegde plichtsverzuim.

Met conclusie:

dat het het Gerecht in Ambtenarenzaken behage klagers bezwaar ongegrond te verklaren en hem de straf op te leggen, welke hem werd aangekondigd bij brief no. 10093-c dd. 17 november 1965 van verweerder.

Overwegende, dat ter openbare terechtzitting door Ons de getui-

gen .... zijn gehoord, — wier verklaringen, opgenomen in het proces-verbaal der terechtzitting als hier geinsereerd worden beschouwd —, waarna beide partijen hebben gepersisteerd, waarna de uitspraak in deze door Ons is bepaald op heden;

In Rechte:

Overwegende, dat uit de getuigenverhoren is gebleken, dat in de nacht van 27 juli 1965 klager niet vóór 1.15 uur de post in de jeugdafdeling heeft overgenomen van getuige ...... en voorts, dat volgens instructie klager na het overnemen van de post eerst de gevangenen heeft geteld en de sluitingen gecontroleerd, hetgeen ongeveer 5 minuten in beslag kan hebben genomen;

en tenslotte, dat in het rapport van de getuige ...... dd. 12 augustus 1965, waarop de aangevallen beschikking van verweerder uitsluitend is gebaseerd, twee onjuistheden zijn vermeld, te weten:

a) dat ...... ruim 20 minuten ongewapend op gangpost stond — dit kan slechts ± 4 minuten geweest zijn — zodat ook diens revolver onmogelijk langer op de tafel der jeugdafdeling gelegen kan hebben;

b) dat klager de betreffende geladen revolver „onbeheerd" op de tafel heeft gelaten;

Overwegende, dat volgens klager de toedracht der zaak deze is geweest:

dat hij op 27 juli 1965, te omstreeks 01.15 uur de post in de jeugdafdeling van de getuige ... . heeft overgenomen en onmiddellijk door is gelopen naar de cellen en daar, geheel overeenkomstig de voorschriften, eerst de gevangenen heeft geteld en de sluitingen gecontroleerd, welke werkzaamheden ongeveer 5 minuten in beslag hebben genomen; dat hij vervolgens naar het voor hem bestemde wachtlokaal is teruggegaan en toen constateerde, dat op de tafel aldaar een kennelijk door zijn voorganger vergeten, met 5 patronen geladen revolver lag; dat hij daarop de wachtcommandant wilde opbellen om de omissie van zijn voorganger te melden, doch toen voetstappen hoorde en in de mening verkeerde, dat zijn voorganger, de getuige ...., zijn verzuim kwam herstellen... dat zijn veronderstelling echter niet juist bleek, aangezien het de opzichter .... bleek te zijn, fungerend wachtcommandant, die zijn controleronde deed; dat deze klagers uiteenzetting, als hierboven vermeld, niet aanvaardde en klager rapporteerde;

Overwegende, dat klagers voormelde uiteenzetting der feiten geheel strookt met de verklaring der in deze gehoorde getuigen, uitgezonderd met die van getuige ....;

dat nu óf de lezing van getuige .... óf die van klager juist is, het er voor gehouden moet worden, dat klager de waarheid spreekt, waar in het rapport dat getuige .... heeft uitgebracht, over deze kwestie twee aperte onjuistheden vermeld staan, zoals hierboven door Ons gerelateerd;

Overwegende, dat uit het hierbovenstaande volgt, dat naar Ons oordeel niet bewezen is, dat klager zich aan het plichtsverzuim heeft schuldig gemaakt waarop verweerder het voornemen tot disciplinaire strafoplegging grondt, teminder waar verweerder in zijn contra-memorie het door klager niet invullen van het bijzonderheden-formulier niet als een plichtsverzuim wenst aan te merken;

Overwegende, dat door Ons derhalve beslist dient te worden als volgt:

Rechtdoende in Naam der Koningin

Verstaan, dat aan klager geen straf wordt opgelegd.

Aldus gewezen in raadkamer door Mr. B. Immerzeel, Rechter in Ambtenarenzaken in de Nederlandse Antillen en uitgesproken ter openbare terechtzitting van heden, 26 februari 1966, in tegenwoordigheid van J. R. van Geffen, Griffier.

Maandblad van de
Algemeen Nederlands
Antilliaanse Ambtenarenbond
„Aruba"
Uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

Secretariaat: ANAAB-Aruba:
J. LAMENS
Balashi 81 - Tel. 1883

Publicidad „EXITO" Aruba, N.A., Wilhelminastr., O'stad

Mev. Vermeer

Copy voor het maandblad dient voor de 15e van elke maand in het bezit te zijn van de secretaris; J. Lamens, Balashi 81, telefoon 1883.

Indien U op een andere afdeling wordt te werk gesteld, van school verandert etc. meldt U dit dan ten spoedigste aan de secretaris zodat U van een regelmatige toezending van dit blad verzekerd blijft.

BESTUURSMEDEDELINGEN

De aandacht van de leden wordt er op gevestigd dat het bestuur in het vervolg vergadert op elke tweede donderdag van de maand i.p.v. zoals voorheen elke tweede dinsdag.

Plaats van vergaderen: Bondskantoor Nassaustraat 68 Oranjestad, aanvang 20.00.

— 0 —

Tijdens het verlof van de penningmeester wordt zijn functie waargenomen door de tweede penningmeester de heer Fowler.

— 0 —

Het bestuur vestigt er de aandacht op dat zij zo spoedig mogelijk de ingevulde formulieren voor de ziekteverzekering terugverwacht.

U wordt verzocht, indien U belangstelling hebt voor deze verzekering, de getekende formulieren zo spoedig mogelijk bij een der bestuursleden in te leveren.

— 0 —

Het secretariaat van de B.G.N.A. Bond van Gepensioneerden Nederlandse Antillen is gevestigd: J. Kerckwijk, Accacialaan 1, Soest.

— 0 —